

İçeride Gezi olaylarına zorbalık ve hukuksuzluk dolu müdahalenin sosyal etkileri ve sonuçlarıyla, sıcak paraya dayalı sahte refah algısını yaratan koşulların ortadan kalkmasının derin bir iktisadi krizi tetikleyebileceğinin açık belirtileri AKP iktidarını ciddi bir şekilde zorlamaya başlamıştı. 17 Aralık 2013 tarihinde açılan dünya tarihinde benzeri görülmemiş çaptaki yolsuzluk soruşturmaları bu zorlukların toplumumuzun her katmanında hissedilmesine yol açtı. Bütün bunlar mutlak egemenliğini kayıtsız koşulsuz destekleyecek otoriter ve totaliter bir tek parti rejimi peşinde olan Başbakanın planlarını kesin bir şekilde akamete uğratacak bir mahiyet taşımaktaydı. Başbakan normal bir hukuk devleti ve demokrasi rejiminde gerçekleşmesi kaçınılmaz olan bu ihtimali önlemek için başta kuvvetler ayrılığı ilkesi ve hukukun üstünlüğü olmak üzere demokratik medeniyetin üzerinde yükseldiği değerleri yerle bir edecek bir dizi politikanın kanuni zeminini hazırlamak için teşebbüse geçti. Teşebbüsünün gerçek amacını hem kamufle etmek hem de 2002 yılında yaptığı gibi birtakım pazarlıklarla destek elde etmek için çok uzun bir aradan sonra AB merkezi Brüksel'i ziyaret etti. Ziyaretinin amacını uzun süredir tam bir uykuya yatırdığı Türkiye-AB ilişkilerini yeniden canlandırmak olarak deklare etti. Bu arada muhatapları Türkiye'nin iç ve dış politikasındaki derin sorunların mahiyetini bilmiyorlarmış gibi gerçekleri ters yüz etti. Ancak istediği sonucu alamadığı HSYK konusunda yapmayı planladığı yeni düzenlemenin yasalaştırılmasını ertelemesiyle ortaya çıktı. Ancak yolsuzluk soruşturmaları ve ertesinde gelişen olaylar değil Türkiye, belki de dünya tarihinde benzeri görülmemiş çapta iktidarı sarmış bir sistematik yolsuzluk çeteleşmesiyle karşı karşıya olduğumuzu ortaya koymaya başlamıştı. Başbakan bunun üzerine yönetmenliğini ve baş oyunculuğunu bizzat üstelendiği bir senaryoyu uygulamaya koydu. Kendisini tek adam, Türkiye Cumhuriyetini kendi hizmetinde organize olmuş bir parti devleti haline getirecek HSYK düzenlemesini AKP Grubunun yasalaştırmasını sağlayarak Anayasanın en temel ilkesini ortadan kaldırdı ve Türkiye'de kuvvetler ayrılığı rejimine son verdi. Bu anayasa suçunun-uluslararası hukuktaki ve politikadaki anlamı çok açık, bedeli çok ağırdır. Türkiye'yi bir anda üçüncü sınıf ülkeler ligine düşürecek bu politikaların üyesi olduğumuz özgür dünya kurumları ve kuruluşları açısından hiç olmazsa belli bir süre tolere edilebilmesi Türkiye'nin bazı genel yüksek çıkarlarından vaz geçmesine bağlı olduğu her türlü şüphenin ötesindedir.

Nitekim Kıbrıs'ta bir süredir kamuoyuna aksettirilmeyen yürütülen müzakerelerde Annan Planına dahi karşı çıkan muhalifleri memnun edecek bir noktaya varılmış olması Başbakanın kendini kurtarmak için her türlü tavizi vermeye eğilimli olduğunu gösteren politikalarıyla yakından ilişkilidir. Kıbrıs'ta Türkiye'nin yüksek ekonomik ve siyasi çıkarlarının kirli gizli taahhütlere kurban edilebileceği endişesi gitgide güçlenmektedir. Türk Milletinin haysiyetli varoluş ve geleceği, Türkiye Cumhuriyeti'nin itibarı ve güçlü varlığı için bu endişenin gerçekliğinin milletimizin en büyük teminatı olan Yüce Meclis çatısı altında her yönü ve boyutuyla soruşturulması ve aydınlatılması zorunludur. Hem bu zorunluluğun yerine getirilmesi hem de Başbakanın ve onun güdümündeki paralel parti devletinin Türkiye'yi içine soktuğu hukuksuzluk yolunun iç ve dış politik tahribatın boyutlarının objektif olarak anlaşılabilmesi ve bu yoldan milletimizin demokratik iradesi içinde çok büyük bedeller ve maliyetler ödemeksizin dönülmesine katkıda bulunacak koşulların ortaya konulabilmesi amacıyla Anayasa'nın 97., İçtüzüğü'nün 104. Ve 105. Maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz.

Ali Serinçay
Garantöy Mv.

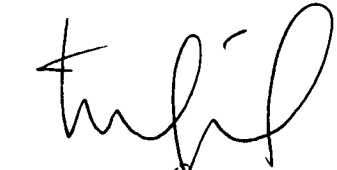

Dr. Aytun Çıray
İzmir Milletvekili

Hüsnü Güneş
Kocaeli Mv

Gürsel Tokatlı
İST iller

Erdal AKSÖNGER

Seren Aygün
Akar Mv

Mehmed Hacı
Zonguldak
Mv

